

V vinogradih je takojščno škropljenje potrebno, z 1% tekočino prirejeno iz galice in apna, da vsaj ostalo listje in zdaj rastocene mladike ohranimo. To škropljenje se naj v dobi kakih 10 dni 1—2-krat ponavljaj. Razen tega se naj zemlja, ki jo je nevihta zbilja, zrahla (skoplje) in na zemlji ležeče trsje poravnava. Poškodovan sadno drevje je tudi treba natanko z omenjeno tekočino poškropiti, ter natrte veje gladko odrezati in rane z toplim katranom (Theerom) namazati. Mlado zelo poškodovan drevje, katero ima na eni strani celo obeljeno škorjo, bo treba izkopati in z drugimi drevesci nadomestiti. Manj poškodovan drevje ki še ima gladko škorjo, naj se namaže deblo in močnejše veje z mesjo, narejeno iz ilovice in kravnjaka, da se suše obvaruje.

Vinogradi niso tak močno poškodovani, da bi jih morali prerigolati in nove trte saditi.

Dalnjo potrebno opravilo poškodovanih sadovnjakov in o rezi trt, se bode pravočasno poročalo.

A. Pirstinger.

Novice.

Ciril-Metodova družba imela je te dni na Jesenicah letosni svoj občni zbor. Nas posvetovanje te kranjsko-narodnjakarske družbe res ne briga dosti. Imamo preveč opravila z resnimi vprašanji, kakor da bi se brigali za take brez-pomembne prirede. Le nekaj nas zanima in nekaj hočemo pribiti: Ciril-Metodova družba imela je glasom poročila v preteklem letu 136.268 kron dohodka. In od vsega tega denarja na aranja niniči vinjarja darovala za slovenske kmete, ki jim je toča ali sūša vse v zela. Nemško društvo „Südmärk“ je takoj dovolilo 2.000 K za prizadeto prebivalstvo. — Ciril-Metodova družba pa nič! Ona porablja denar raje zato, da širi po Koroškem narodnjaško gonjo, — za bedno, revno slovensko ljudstvo pa nima Ciril-Metodova družba ničesar...

Za obstrukcijo v jeseni hujškajo prvaško-klerikalni listi še vedno naprej. Pomisli se mora, kaj to pomeni. Ni jim zadosti, da so zaradi ozlindarskih želj ljubljanskega dr. Šuštersiča državni zbor razibili, tako da poslanci zdaj lenovo pasijo, da ne morejo ničesar za ljudstvo storiti, ko bi to tudi hoteli, da je n. pr. po toči prizadeto ljudstvo popolnoma milosti oblasti izročeno. To ni slovenskim klerikalnim hujškačem dovolj. Tudi jim ne zadostuje, da je sam cesar njih počenjanje za sramoto in škandal označil. Ne, oni hočejo tudi zanaprej preprečiti vsega gospodarsko delo, onemogočiti, da bi se ljudstvu pomagalo, — tudi zanaprej se hočejo cesarjevi sodbi naravnost smerjati. Mislimo, da je tako počenjanje naravnost zločin nad ljudstvom. Seveda, pristaši teh poslancev verujejo vse. Kar pripoveduje en Korosec vernim svojim ovčicam, to je pač več nego sveto pismo. In vbogo to ljudstvo, ki ne misli z lastnimi možganami, se bode enkrat krvavo kesalo, da je iskal svojo srečo v klerikalni politiki in zaupalo svojo usodo klerikalnim sebičnikom...

Klerikalci proti — katoliškemu shodu. V kratkem se ima vršiti splošni avstrijski katališki shod. Pripravljalni odbor poslal je vabila tudi slovenskim klerikalnim poslancem. Leti so pa povabilo odklonili in je v njih imenu ljubljanskemu duhovniku dr. Lampe nazuanil, da se slovenski klerikalni poslanci ne udeležijo katališkega shoda in sicer zato ne, ker so nemški klerikalni listi dr. Šuštersiča ali Žlindre napadali... To je pač zaninivo. Slovenski klerikalci so s tem dokazali, da jim je več za osebo odkovata Šuštersiča, ki ima „od Žlindre umazane roke“, kakor za vero. Oni so le toliko časa „dobri“ katoliki, dokler se vse njih komandi podvrže. In ako bi bil recimo škof ali pa sam papež drugačnih političnih misij, nego en Šuštersič ali en Korosec ali en Grafenauer, potem bi slovenski klerikalci tudi škofa ali papeža bojkotirali in napadali. Vera je tem ljudem le „kšeft“, le sredstvo v njih umazane politične namene.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Namestnik v po toči prizadetih krajih. Kakor znano, podal se je župan in okrajni načelnik

g. Jos. Ornič takoj po grozoviti toči z dne 24. p. m. v prizadete kraje. Vidil je grozovite posledice te nesreče in je takoj tudi na mestništvu brzojavil, da naj se potrebne korake za pomoč storiti. C. k. namestnik grof Clary je tudi takoj sklenil, da si sam ogleda prizadete nničene pokrajine. 5. avgusta prišel je grof Clary v spremstvu deželnega glavarja grofa Attems-a v avtomobilu tu-sem. Prpeljal se je čez Ptuj, kjer ga je sprejel župan Ornič in mu je vse želje in potrebe ljudstva razložil. Potem sta se peljala namestnik Clary in deželni glavar Attems čez Polenšak, Vičance, Veliko Nedeljo in Ormož. Le-tam so ju sprejeli ormožki župan Kautzhammer, občinski svetnik Bauer in okrajni načelnik dr. Omulec. Župan Kautzhammer je razjasnil vso prizadeto škodo in prosil v imenu prebivalstva za hitro ter izdatno pomoč. Potem se je namestnik z glavarjem v severno-vzhodne okraje, katere je toča pobila, odpeljal. Namestnik grof Clary je v Ptuju kakovor v Ormožu izjavil in obljubil, da bode z vsemi svojimi močmi deloval, da se nesrečnemu ljudstvu pomaga. Upamo, da se to kmalu in izdatno zgodi! Hvala vsem, ki se za ljudsko revščino brigajo in ki imajo voljo pomagati! Hvala v prvi vrsti namestniku grofu Claryju in poslancu Ornigu!

Toča v okolici Celja. Že v zadnji številki našega lista smo pisali, da je toča tudi v celjski okolici napravila veliko škodo. Poroča se nam o temu še sledeče: Ko je grozovita toča v vzhodni Štajerski nastopila, so čutili naši ljudje globoko sočutje z nesrečnimi kmeti. Ali marsikateri skrbni pogled se je obrnil do neba, ki je bilo brez oblak in vroče. Vedno lepo nebo je dalo zopet upanje, da budem doobili dobro že-tev. To upanje je bilo žalibog napačno. Že v pondelek zvečer se je nebo oblačilo. Lahki dež čez noč je dal še upanje, da ne pride do nevihte. Ali v torek popoldne je prišel grozni vihar, kateremu je sledil dež, kakor da bi se oblak odtrgal. Belo-sivi oblački, ki so se pojavili na zahodu, izpolnili so žalostno prorokovanje. Najprve se je pojavilo le par posameznih zrnov toče med dežjem. Ali potem je dež bolj ponehal in pričela je tako močna toča, kakor smo jo v naših pokrajnah le redkokedaj doživeli. V mestu Celju samem pokrivala je toča, velika ko orehi, cele ure še tlak. K sreči se ni izpolnila vsa bojazen glede celjske okolice. Toča je padala le po „štrihu“; ali kjer je padala, tam je tudi vse uničila. Najhujše prizadeti so kraji v sosedni bližini Celja, Košnice, Nikolaj itd. Nevihta je šla potem proti sv. Jurju in naprila grozno škodo, zlasti v občinah Svetina, Teharje, sv. Lovrenc. Tudi pokrajina ob Laškem trgu je bila hudo prizadeta. V nekaterih krajih je uničenje popolno. V vinogradih celjske okolice so gorice skoraj popolnoma, najmanje pa tri četrtine, uničene. Istotako velika je škoda na polju in v sadonosnikih. Tudi vihar je napravil mnogo škode. V bližini Štor je podrl neko štupo. V 48. urah po tej nevihti sledili sta še dve. Kmetje pripovedujejo, da že 20 let take nevihte opazovali niso. Dež se je potem še vedno nadaljeval. Bati se je bilo tudi povodnji. Savinjska dolina nad Celjem ni bila prizadeta. Škoda je velikanska, zlasti ako se k nje še lansko in letošnjo sušo računa. Hitra pomoč je tudi takoj potrebna in zato klicemo oblastim: Pomagajte izdatno in hitro!

Župnik in pravičnost. Prav čudne nazore o pravičnosti ima menda župnik Kozelj v Sv. Duhu-Ločah. Mož je seveda zagriženi prvak do konca svoje črne sukunje. Ali on menda tudi misli, da zanj ne velja postava. Pred kratkem prinesel je dimničarski mojster Kump iz Konjic za storjeno delo račun in prosil za poravnavo. Župnik pa ednostavno ni hotel sprejeti računa in sicer z izgovorom, da je račun nemško spisan. Mojster je moral šele sodnijo na pomoč poklicati, da je dobil svoj v težkem delu zasluzeni denar. Ko je g. Kump potem zopet prišel, da očisti dimničar, mu je župnik s surovimi besedami prepovedal, da vstopi v „njegovo hišo“. In zopet je moral oblast vmes poseči, da dovede tega čudnega aposteljana krščanske ljubezni do izpolnitve svoje dolžnosti... So pa čudi gospodje, ti prvaški farizeji! Ali žalibože, postava velja za vse!

Napredna zmaga. Dne 6. t. m. vršile so se

občinske volitve v Vojniku. Prvaki se vsekodnevno udeležili niso, ker dobro vejo, da je grozovito propadli. Izvoljeni so bili vsled prednosti napredni možje i. s.: V 1. razredu gg. L. Stallner, Ign. Jekl, Jos. Koschutnik, Joh. Potscher; v 2. razredu gg. R. Henn, H. Rattey, F. Zottl, F. Kleinschrott; v 3. razredu pa gg. dr. F. Breschnik, Jos. Tratnik, Fr. Kocipcer in A. Eller. Izvoljeni so dobili v 1. razredu po 8 glasov, v 2. razredu po 13 glasov in v 3. razredu od 98 do 99 glasov. S tem ostane Vojnik naprednih rokah. Čast vrlim tržkim volilcem!

Občina Celje okolica je v prvaških rokah. Ni čuda, da so tam tudi prav žalostne razmere. „D. W.“ piše o temu: Res ni posebno prijetno, pečati se z razmerami te občine. Le zato storimo to, ker nas usmiljenja vredni prebivalci vedno prosijo, da naj se zanje zanimamo. Kdor pregleda sestav zastopa te občine, ta se seveda ne bude čudil, da se nahajajo pri taki množini nezmožnosti in nevednosti tako nezdruge razmere. Sramotne razmere v Ljubljani so menda vzor za to lahkomiselno občinsko gospodarstvo in vzorec je menda protipostavno postopanje ljubljanskega župana Hribarja, katerega žalostna slava je napolnila ves svet. Ali volilci in davkoplăcevalci celjske okolice nimajo volje, da bi priustili isto surovo gospodarjenje, kakor se nahaja v Ljubljani. Za ropa željne postopacije in za župana, ki svoje dolžnosti z nogami tepta, imamo tukaj še sodnike. Enega Hribarja bi se na Rusku ednostavno v Sibirijo poslalo in tja spada tudi občinski zastop celjske okoline, kajti take žalostne razmere slišijo ravno v Sibirijo. Popecajmo se le z enim slučajem, n. p. zaostale poštnje razmere. Kaj briga pošta občino? vprašal bode kakšni neumnež. Za nedostatne in zaostale poštnje razmere je odgovoren občinski zastop, ker mora ta za moderne poštnje razmere skrbeti. Leta sem se že tožbe sliši, in kaj se je doslej storilo? Nič in zopet nič! Ista nemarnost vlada kakor preje! Pošto se le enkrat raznasa, dočasnava pristojbina za telegrame je velikanska, pomanjkanje poštnih nabiralnikov je isto itd. Za hribovske razmere bi to zadostovalo, ne pa za občino v bližini mesta in z velikimi davkoplăcevalci. Obstoječe razmere pomenijo težko oškodovanje interesov prebivalstva občine celjske okolice. K nezmožnosti občinske uprave se pridruži še nemarno naziranje o izpolnitvi dolžnosti. Tako postopanje je sramota za občino in njen zastop!

Zanimive številke. Prvaški listi vedno pravijo naprednjake in Nemce, ki živijo v Št. Ilju sl. g. Ti Nemci gotovo ne delajo nobenega nadrodnega sovraštva. Ali pravico do življenga imajo menda tudi in ako plačujejo svoje davke, potem smejo tudi v občinskem gospodarstvu kaj govoriti. In davke plačujejo! Po zadnji davčni listi se plačujejo v Št. Ilju skupni davek v znesku 7.668.14 K. Od tega davka plačuje južna železnica 556.71 K. Od ostalega davka pa plačujejo št. iljski Nemci 5.136.91 K, to je več kot 72%. In vendar sedi le štiri naprednjakov v občinskem zastopu. Štorec treba premisliti, ne pa s praznimi besedami rogoviliti.

Prvaško gospodarstvo. Iz Šoštanjha se poroča: Ljubi prvaki hočejo sedanje napredno gospodarstvo v šoštanjškem občinskem zastopu kritizirati! To je neumnost in prednost občinem! Ali gospoda dr. Mayer in Ivan Vošnjak ne veda več, kako sta za časa prvaškega vladanja v občini brez sklepa občinskega odbora pri raznih posojilnicah mnogo tisoč kron na posodo vzela, brez da bi kedaj mislila na povrnilive, tako da je sedanje napredni občinski zastop bil zaradi tega nepostavneg posojila tožen?! Ali so prvaki na to pozabili? Ali so prvaki pozabili, da je zaradi te prvaške nemarnosti deželni odbor poslal posebnega komisarja na preiskavo? Prvaki, pometajte pred lastnimi durmi.

Izjava. Spodaj podpisani naznamen, da nisem bil nikdar dopisnik ali sotrudnik ob času naših občinskeh volitev in Vašem cenjenem listu, čez g. Mlinariča in tudi nimam nobenega vzroka, da bi tega gospoda napadal. Sv. Trojice 31. julija 1909. Jos. Horwath. — Uredništvo: Potrijujemo, da g. Horwath ni bil naš dopisnik.

Zivinski sejem v Ptiju se vrši v sredo, dne 18. avgusta in ne dne 17. avgusta, kakor je bilo to v zadnji številki pomotoma naznanjeno.

Sejem v Sv. Vidu pri Ptaju. Piše se nam:

Utonila je v sv. lenarškem jezeru 13-letna hčerka Eliza ključarja Zieglerja pred očmi svojih staršev. Ni jo bilo mogoče rešiti.

Po svetu.

12 letni morilec. V neki vasi pri Kecskemetu je ustrelil 12 letni Sigmund Farkas svojega 10 letnega tovariša Sebastijana iz maščevanja.

Zelezniška nesreča. Na progi Arpajon-Odeon na Francoskem trčila sta dva vlaka. Več vagonov je bilo razbitih. Pri tej nesreči našlo je 11 oseb svojo smrt, 20 oseb pa je bilo težko ranjenih.

Telegrami.

Ruski roparji v Reki.

Reka (Fiume) 11. avg. V ljudsko banko so danes dopoldne trije ruski roparji vsilili. Najprve so iztrgali slugi 4000 K iz rok. Ko je prihitek blagajnik, so nanj streljali in ga tako težko ranili, da je popoldne umrl. Potem so oropali večjo svoto iz blagajne in zbežali. Neki stražnik jih je zasledoval in so tudi nanj streljali. Enega roparja, iz Odesse došlega Salomona Kisineski, so vjeli in zaprli.

Svedski splošni štrajk.

Stockholm. 11. avg. Splošni štrajk na Švedskem traja naprej. Delavci vzdržujejo vzorni red.

Prenovljene ozkih ogonov v široke.

(Po lastnih iskušnjah zapisal Vičanski Skerlec pri Veliki nedelji.)

Res veselo je, da se je začelo že tu in tam daniti na polju, pri naših spodnjih štajerskih kmetih, oziroma pri mlajših posestnikih. Začeli so gledati po strani ozke malovredne ogone s širimi brazdami, ter napravljati iz njih takozvane široke sloge ali postati. Kaj pa so prav za prav ozki ogoni širimi brazdami? Na to bode vsak modrejši kmetovalec lahko odgovoril, da so taki ogoni potrata zemlje na njivah, ker polovicu njive se porabi za razgone, v katerih ne priraste čisto nič, po dveh brazdah, ki ležita zraven razgona raste malo in v sredini takega ogona, kje se nahaja celo zemlja ne more rasti zopet kaj prida. Ako pa nastopi mala suša, trpijo hudo rastline na ozkih ogonih. Vse drugače pa je na širokih kje je vsa zemlja ednakomerno sprezvana in je v ednakem kulturnem stanju, ter tudi ednakomerno rodi. Res je oranje in obdelovanje na širokih ogonih počasnejše, nasprotno pa tudi skoraj enkrat toliko priraste na taki njivi, kakor pa na njivi na kateri se nahajajo ozki ogoni. Ako se pa na takih širokih postatih sadi in seje v ravnih črtah fižol, koraža, krompir itd. se lahko obdeluje z živino in z luhkim trudem s takimi priprrostimi stroji, ki so nalašč za to pripravljeni, ki jih zna vsak vaški kovač izdelovati. Morda poreče kateri, da ni mogoče takega širokega ogona ednakomerno posejati z roko. Ja to je živa resnica. Pa kaj za to. Lahko se seje s širokim sejalnim strojem. (Drill-Breitsähmaschine) pri kateri setvi se veliko semena prihrani itd. O tej setvi pišem iz lastnega prepričanja v eni prihodni številki „Štajerca“.

Naprava iz ozkih ogonov široke, je čisto priprosta, lahko in hitro delo. Njiva se razdeli tako, da se vzame po šest do deset takih ozkih ogonov za en široki ogn. (To je odvisno kako široke kateri hoče imeti.) Potem se potegne zemlja iz ognja v razgon, pa le same toliko, da je razgon zasut. Tako delo ti lahko storijo otroki. Kje misliš imeti razgon, se pa pusti. Ko je to zgotovljeno, se po čez povlači in se začne od začetka njive orati. Ko je oranje dogotovljeno, imaš vso zemljo v ednakem kulturnem stanju. Nekateri pa, kakor sem vidil, orjejo take ozke ogone po dva in dva skupaj in ko pride zopet za oranje, storijo isto. Potem pa imajo tako široke razgone, da jih morajo zametati. Kaj takega ni dobro, ker je prvič veliko dela, in drugič pa zemlja ni ednaka.

Druži zelo priporočljiv način, pa je, da se od ozkega ogona odrežeta od vsake strani ena brazda. Ostali dve se pa z motiko razkopljeta in se izmeščeta vun. To tudi lahko otroci storijo. Kje pa je za razgon namenjeno, se razgon pusti odprt. Potem se povlači po čez, da se

zemlja zdrobi in splanira. Najboljši čas za to je sedaj, ko se napravljajo prah za jesensko setev. Dragi stanovski tovariš! Ako storis tako, bodeš imel vso njivo v ednakem kulturnem stanju in vse rastline ti bodejo jednakost rastle, ako si seme očistil le skoz sortir trier (Sortier Trieur Maschine) ne z nadavnim Trierjem. O temu sem popolnoma prepričan.

V Vičancih, dne 1. avgusta 1909.

Najvažnejša kletarska sredstva v okviru vinske postave.

Vinski postavi z dne 12. aprila 1907 je § 3. za vinogradnika, vinotržca in krčmarja zelo važen. Večinoma ga pa posebno vinogradniki, ne umejajo prav, ker obsegata marsikaj, kaj je pri nas vsled — žalibog! — precej zaostalega kletarstva še tuje. In vendar je znanje unguega kletarstva za vinogradnika iste važnosti kot vinoigrad sam, če ne zna kletaristi tisti, ki je vino od njega kupil, tedaj lahko gre mnogo vina v izgubo, ki ga je z velikim naporom pridelal, ali pa ostane roba taka, da ne doseže razmernega viška dobrute in vrednosti.

Določo § 3. pa so velevažne zato, ker izrečno navajajo, kaj se ne sme smatrati za pačenje vina, da ne obsojajo pretirani nazori kletarskih sredstev, brez katerih se ne da izhajati. Vino je pač jako občutna, raznini prememb podvržena tvarina, katere vrednost je odvisna od čistote, prijetnosti, zunjanosti in okusa. Torej je vpliv na te lastnosti z raznimi dovoljenimi sredstvi potreben.

Ker ima vsakdo, ki se peča s prometom vina, nabit izvleček iz vinske postave, najde tam tudi § 3., torej ga tukaj ne eomo posebe navajali. V naslednjem hočemo govoriti o nekaterih za nas važnejših kletarskih sredstvih, ki so po njem dovoljena, in sicer ne po vrsti, kakor jih postava navaja, ampak bolj po vrsti, ki prihaja v voštven za praktične razmere. Razpravljati hočemo o žvepljanju ali istovrednem dodajanju natronovega bisulfita, prevarevanju, razbarvanju, barvanju, regulirjanju kislino (odkisanju in pomnoževanju kislino), čiščenju, mešanju itd.

Žvepljanje.

Eno najvažnejših sredstev v kletarstvu je žveplo. Če žveplo zažgemo, se spaja s kisecem zraka v žveplo sokislino, ki se kaže v dimu, ki nastaja pri zažiganju žvepla. Iz enega utežnega dela žvepla nastaneta približno dva utečna dela žveplene sokislino. Če zgori n. pr. 10 gr. žvepla popolnoma, nastane iz tega 20 gr. žveplene sokislino. Žveplena sokislina pa je hud strup raznimi gljivam in njih trosom, plesnobi in raznim drugim organizmom, ki lahko škodljivo vplivajo na razvoj in zdravje vina. Ravnino ta lastnost žvepla pa je za kletarje velike važnosti. Dasi je žveplena sokislina v večji meri strup tudi za človeka, vendar jo je vinska postava proti določenim postavam za živila izvezela, in dovolila nje pametno porabo. Postavno pa je določeno, da smo imeti vina, ki se točijo, le do 8 mg proste žveplene sokislino v litru. Večja množina v takem vnu, ki se toči, je po določbah najvišjega sanitetnega sveta prepovedana, obdolženci zapadejo po §§ 14, 18 ali postavi za živila občutni kazni. Pri umni porabi žvepla pa ni trebi dovoljeni mej prekoračiti in če kdo to storii, storii to le iz neumnosti. Kakor pa pri nas nekateri žvepljanje pretiravajo, tako imajo zopet drugi mržnjo proti žveplu. Eni žveplajo vino po nepotrebni, pri vsakem pretakanju in ga tako prenasicijo z žvepleno sokislino, ki je v preveliki množini zdravju škodljiva, ki pa tudi nasprotuje namenu pretakanja. Zorenju vina. Eden ali drug možkar se zopet baha, da ne trpi žvepla vsojti kleti, da ne žvepla niti sodov niti vina. Prvi povzroča pivcem glavobol, drugi pa lahko pivcu vino prigabi zaradi njegovega nečistega okosa ali z bolnim vino, ki ravno tako malo ali manj prija ko žveplo. Za oba pa se nahajajo paragrafi v zakonu za živila. Srednja pot je tudi takaj najboljša. Rabimo žveplo po pameti, da ohranimo vino in posodo zdravo, a ne pretiravajmo ne na eno ne na drugo stran.

Žveplamo ga :

1. Da ohranimo posodo zdravo in okusno;
2. da zabranimo v moštu prenaglo vreme;
3. da vstavimo začetek raznih bolezni in zatremo povzročitelje, ki so pred žvepleno sokislino zelo občutni.

a) **Žveplanje posode:** Sovražniki žvepla si pomagajo, da ohranijo prazno posodo, na razne, bolj ali manj neumne načine. Eni sušijo prazno posodo na zraku. Plesnoba se sicer v takem suhem sodu ne vgnezdi, zato pa se v sodu razkratijo ostanki droži in vino dobri v takem sodu, če se ne žvepla, značilen pust okus. Ohranijo se pa tudi trosi škodljivih gljivic, ki lahko začnejo kmalu na vino škodljivo vplivati. Drugi postijo zopet v sodu ostanke vina, ki ga sicer branijo pred plesnobo, ki pa so najboljša podlaga raznimi vino razkratil gljivam, ki napadejo v tak sod vrito vino, kakor hitro nastopijo za to ugodni pogoji, s tem večjo močjo. Tako in drugače si pomagajo ljudje prepričani, da so vkenili najpametnejše. Da se spozna nepravilnost takega ravnana, za to pač treba malo več razodsnosti. Umen kletar pa prazno posodo najprej do dobra izpere, jo pusti očediti, da izteče voda iz nje, lo zžge z žveplom, dobro zapre in žveplanje po prebri vsak ali vsaka 2 meseca ponovi. Tako ravna ne samo v kleti, temveč tudi če ima posodo zunaj na zraku, kjer bi se mu razrušila in tudi bi plesnila. Ko posodo zopet rabi, jo z vodo dobro izpere, da spravi iz nje vso ostalo žvepleno sokislino, nastalo žvepleno kislino itd. Pameten kletar na takoj izpiranje sicer čiste posode, ki je bila prazna, pa večkrat žveplena mnogo drži, ker ve, da naj ne pride v vino